

кльчка, която бѣше продълженіето на ось-та отъ най-малкото отъ двѣты колеа; на желѣзни прѣтѣ, поставени оризонтално въ едно вертикално долапче, бѣха нанизани единъ, два, три сърдчяна коприна, толкосъ, съ една рѣчь, колкото крайща искаше нѣкой да постави на вѣтака; всичкыты тѣзъ крайща ся сбираха между палеца и показалеца отъ лѣвата рѣка на работницата, кога дѣсната рѣка завъртѣваше чѣкрѣга; сбраныты крайща ся насукваха около хартійната цѣва както на смотаваніето около сърдчяна, като ся плузгаха междѣ двата прѣста на работницата, която гы държаше на равно опинаніе, кога гы упѣтваше възъ цѣвыты, за да имъ направи единъ издутъ кроежъ както на сърдчяна.

Съ това срѣдство чловѣкъ насукваше само една цѣва отведнажъ. Днесъ употрѣбѣвать обыкновенено една цѣварницѣ, която може да насуква много изъ единъ пѣтъ. Нейното устройство прилича доста на въртѣжката, что описахме по-горѣ. Нѣ вмѣсто да бѣде околчѣста, тя е права; на мѣстото на всяка мотовилка има желѣзны клѣчки, на които нанизвать толкосъ сърдчяни колкото крайща коприна трѣбать на вѣтака, а на сърдчянското мѣсто сѣ хартійныты цѣвы, възъ които ся насуквать всичкыты крайща отъ вѣтака, кога цѣварницата е въ движеніе, което става посрѣдствомъ оризонталный вървежъ както на смотаваніето. Неизбѣжно е брой-тъ на крайщата да бѣде всякогажъ истый въ сѣщій платъ и слѣдователно въ хартійната цѣва: тѣй всяка нищка прѣминува прѣзъ едно стѣклѣно кѣсче наречено *кукла*, което е заловено на връхъ една вертикална и движима клѣчица въ една рѣзка. Кога цѣварницата е въ дѣйствиѣ, ако нищката не е скѣсана, тя е опната между сърдчяна и цѣвата; куклата е тогасъ обесена; ако нищката ся скѣса, опинаніето като прѣстане, куклата пада и съ тяжесть-та си подвигнува едно лостче, което въспира съ прѣчканіето си цѣвѣтъ, докѣ пакъ ся наряди брой-тъ на крайщата.

Кога цѣвата е насукана, тогасъ я поставять въ совалката. Тя е, както всякой знае, съчевото посрѣдствомъ което чловѣкъ прѣкарва вѣтака прѣзъ нищкыты на основата. Тя е обыкновенено отъ чемширево дѣрво, дълга 8 прѣста и широка $1\frac{1}{2}$, краицѣти ѣ сѣ както пѣты зурлы, издѣлбана е въ срѣдата съ такъвъ начинъ, чтото да може пріема цѣвѣтъ въ праздность-та си. Цѣвата е заловена тамъ съ клѣчица наречена *гвоздейче*, около което тя може ся върти както около една ось, за да може ся развива лесно; върху една отъ страныты на совалката пробито е една дупчица, прѣзъ която излазять крайщата на вѣтака кога тѣ-кѣтъ.